

Som fattige, der dog gør mange rige.

2. Kor.6.10: ”Som bedrøvede, dog altid glade, som fattige, der dog gør mange rige, som de, der intet har, og dog ejer alt.”

Det er kristendommens vældige triumf – dér, hvor verden er fattig, dér har den en evig rigdom til jordens fattige, fortabte syndere.

Det er de helliges herlige lod.

De er ”som fattige” – ”som de, der intet har”. Thi de har givet Gud alt, den gang de gav Ham deres hjerte.

Og er det ikke herligt, at de nu kan leve ubekymret, for de har jo intet at miste.

De er ikke afhængige af held eller uheld. De er kun afhængige af Gud.

Som fattige, der **dog** gør mange rige. Et vældigt ”DOG” – dog kan de gå ud, som de rigeste i verden, som de, der har råd til at give alt – fordi de i Jesus Kristus besidder alt.

1. Kor.3.21-23: ”Derfor skal ingen rose sig af mennesker! Thi alt hører jer til, hvad enten det er Paulus eller Apollos eller Kefas eller verden eller liv eller død eller dét, der er nu, eller dét, der skal komme: **ALT HØRER JER TIL**; men I hører Kristus til, og Kristus hører Gud til.

Rom.8.32: ”Han, som jo ikke sparede sin egen Søn, men gav Ham hen for os alle, hvorledes skulle Han kunne andet end **give os alle ting med Ham**”

2. Kor.9.8: ”Men Gud er mægtig til at lade **al nåde** rigeligt tilflyde jer, for at I i **alle ting** altid **kunne have til fuld tilfredshed** og **have rigeligt til al god gerning**.”

Er det ikke herligt! At gå ud til en fattig verden, som de, der intet kan miste og dog har vi en evig rigdom at bringe.